РОЗРОБКА МЕТОДІВ РЕКОНСТРУКЦІЇ ТА ПІДСИЛЕННЯ ФУНДАМЕНТІВ ТА ОСНОВ: ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ

Бородай Д.С., к. арх., доц.
Колодяжний В.О., магістрант ПЦБ
Сумський національний аграрний університет

Соціально-економічні зміни в Україні за останні кілька десятиліть призвели до значного збільшення кількості власників нерухомості та інвесторів. Ці зацікавлені сторони активно беруть участь у будівництві нових об'єктів, а також здійснюють масштабні проекти з ремонту та реконструкції.

На цьому етапі розвитку країни баланс між проектами нового будівництва та реконструкції значною мірою схиляється до останніх, причому приблизно 92% зусиль зосереджено на реконструкції та модернізації існуючих структур. Отже, реконструкція діючих промислових та адміністративних будівель стала критичною проблемою для сучасних будівельників, що відображає нагальну потребу адаптації старої інфраструктури до поточних стандартів і вимог.

Метою даної роботи є закріплення колективного досвіду та знань поколінь щодо армування фундаментів та загального зміцнення будівель. Ці зусилля спрямовані на забезпечення довговічності та надійності адміністративних будівель шляхом застосування різноманітних методів реконструкції та визначення найбільш прийнятних технологій посилення фундаментів існуючих споруд під час їх реконструкції.

Для досягнення цієї мети важливо розглянути кілька ключових аспектів, у тому числі визначити основні виклики та пріоритети, пов'язані з реконструкцією в сьогоднішньому контексті. Вирішальне значення мають також ретельний аналіз і узагальнення розробки техніки армування фундаментів і основ конструкцій. Крім того, важливо розуміти чинники, які впливають на прийняття рішень у процесі реконструкції, особливо коли йдеться про посилення конструктивних елементів. Вивчаючи різні методи реконструкції, можна встановити принципи прийняття раціонального вибору, який забезпечує довгострокову стабільність і стійкість адміністративних будівель.

Такий комплексний підхід не тільки підвищує безпеку та функціональність існуючих конструкцій, але й адаптує їх до сучасних стандартів та вимог. Теоретико-методологічна основа цього дослідження побудована на науковому внеску як вітчизняних, так і зарубіжних фахівців у галузі реконструкції. Їхня робота дала цінну інформацію та створила міцну основу для розуміння та вдосконалення практики реконструкції.